№2 (609)
Лютий 2016 року
Заснована 1 березня 1957 року

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ “МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-**ВАЙДМАНН**”

Підбивали підсумки минулого року

У лютому в режимі телеконференції відбулося засідання Наглядової ради, на якому було підбито підсумки роботи товариства у 2015 році, затверджено звіти членів Правління, схвалено звіт Наглядової ради, а також визначено дату скликання річних загальних зборів акціонерів — вони відбудуться 26 квітня.

Також цього місяця відбулося засідання Правління. На порядку денному стояло дев’ять питань. Зокрема, було підбито підсумки функціонування інтегрованої системи менеджменту у 2015 році, ухвалено рішення про виплату 13-ї зарплати та про участь товариства у заходах від Швейцарського посольства, таких, зокрема, як «Гогольфест» та «Республіка» у Кам’янці-Подільському.

А порядок денний засідання Профспілкового комітету складався з десяти пунктів. З-поміж них були питання про надання матеріальної допомоги, привітання, вступ до первинної профспілкової організації. Було погоджено Положення про виплату винагороди працівникам ПАТ “**ВАЙДМАНН**-МПФ” за загальні підсумки роботи товариства у 2015 році, оприлюднено звіт про виконання профбюджету за 2015 рік та затверджено кошторис на 2016 рік.

На засідання Профспілкового комітету був запрошений заступник голови правління Андрій Костюченко, який поділився інформацією із останнього засідання Правління. З-поміж питань, які він озвучив, були результати функціонування інтегрованої системи менеджменту в 2015 році, які члени виконавчого органа товариства визнали у цілому позитивними.

Зокрема, до позитивних складових вони віднесли такі моменти, як: підвищення задоволеності замовників (за результатами анкетування), відсутність перевищення гранично допустимих скидів і викидів в атмосферу, зменшення витрат целюлози, води, газу на одиницю продукції, належний рівень організації навчання та перевірки знань працівників товариства з охорони праці. Серед недоліків, з-поміж іншого, було вказано збільшення витрат електроенергії на одиницю випущеної продукції.

З метою покращення результатів функціонування інтегрованої системи менеджменту в нинішньому році буде реалізовано низку заходів, як-то: організація навчання внутрішніх аудиторів щодо знання вимог міжнародних стандартів ISO 9001 та ISO 14001 (нещодавно було випущено їх нові редакції), покращення умов праці у цехах №5 (зменшення рівня шуму і протягів, зміна системи опалення) і №6 (облаштування вентиляції на робочому місці розмелювача), створення електронних баз і реєстрів нормативної документації, що використовується при виготовленні і тестуванні продукції та ін.

За виконання цілей у сфері якості, екології, гігієни і безпеки праці Правління ухвалило рішення преміювати цехи №5 і 6, РМЦ, електроцех та КВПіА.

Сестринська компанія WETAS стала переможницею Turkey 2015 Environment Award

Компанія WEIDMANN TRANSFORMATÖR İİZOLASYON SANAYİİİÇ VE DIŞŞTİCARET A.Ş. (Туреччина) здобула престижну екологічну відзнаку, ставши переможницею конкурсу Turkey 2015 Environment Award, організованого міністерством навколишнього середовища та міністерством охорони здоров’я Турецької республіки, повідомляє WEIDMANN News.

Аби взяти участь у конкурсі, WETAS виконала всі юридичні вимоги і отримала необхідні дозволи та погодження. Крім того, представники конкурсного комітету провели на підприємстві власний аудит. Зокрема, велика увага приділялася належному зберіганню та подальшому поводженню з відходами кожного виду.

Шостий цех змінив обличчя: до і після

Наприкінці минулого року цех з виготовлення електроізоляційного картону змінив обличчя. Фасад лабораторного корпусу, як перед тим і будівлі транспортного цеху, утеплили і обшили металопрофілем. Тепер ці приміщення не лише зовні стали кращими, а й теплішими зсередини. Крок за кроком оновлюватимуться й інші споруди товариства...

Перша машина для крепування вже в Малині. Далі буде...

Проект з перенесення крепувальних машин із Рапперсвіля до Малина стрімко розвивається — більше того, на нашому підприємстві нині завершується монтаж однієї з них. Аби дізнатися про деталі цього процесу, «Паперовик» запросив до розмови директора Виробничого центру Юрія Серебрякова.

— Юрію Вікторовичу, розкажіть що передбачає проект?

— У Малин має бути перевезено дві машини для крепування паперу: менша, завширшки півтора метра, та більша, її ширина два з половиною метри. Перша з них вже тут. Це машина 1932 року випуску, однак в доволі непоганому стані.

Зараз триває її монтаж. Фактично, машина вже стоїть на шинах, нині її закріплюють та приєднують необхідні комунікації, аби забезпечити подачу пару, повітря й електроенергії, відвід конденсату і вологого відпрацьованого повітря. Демонтувала і монтувала машину стороння фірма, з якою компанія **WEIDMANN** співпрацює багато років. При процесі демонтажу і пакування були присутні наші фахівці, тепер вони беруть участь у монтажі. За планом, у березні має відбутися перший прогін машини. Приїдуть спеціалісти з Рапперсвіля, і під керівництвом інструктора ми освоюватимемо особливості виготовлення крепованого паперу. Як тільки впораємося з цим, розпочнемо серійне виробництво.

— Хто працюватиме на машині: одразу малинські працівники чи люди зі Швейцарії?

— Працюватимуть наші люди, частина з яких пройшла навчання у Швейцарії. Торік ми дещо змінили й інтенсифікували режим роботи цехів №3 і №5, і саме працівники, які в результаті цього вивільнилися, будуть залучені до роботи на крепмашинах. Планується, що це буде 12 чоловік та інженер-технолог Богдан Залітайло, керівник проекту. Ця виробнича ділянка стане частиною цеху №5.

— А як щодо основи для крепування, її теж вироблятимуть у Малині?

— Папір-основу для крепування поки що будемо купувати у Фінляндії, як це робили і наші швейцарські колеги. Проте маємо намір освоїти його виробництво на ПРМ-15 та у майбутньому плануємо випускати такий папір в Малині. Півтора року тому розпочалася реконструкція цієї машини, мета якої з-поміж іншого — забезпечити можливість виготовлення паперу-основи для крепування. Цей матеріал повинен мати певні властивості, перш за все електроізоляційні, а також відповідати низці інших параметрів.

Потрібно відпрацьовувати і технологію. Спроби виготовити на наших машинах папір-основу для крепування почалися давно, однак процес цей був складний, розтягнутий у часі і неефективний через велику відстань між українським і швейцарським підприємствами: поки зробляють папір у Малині, довезуть до Рапперсвіля, протестують його... Тепер справи мають йти швидше. У перспективі ми плануємо організувати закритий цикл виробництва крепованого паперу на нашому підприємстві: від виготовлення основи до пакування готової продукції і відправки її замовнику.

— Юрію Вікторовичу, де фабрика шукатиме клієнтів для цього продукту?

— Ми розраховуємо, що крепований папір, вироблений у Малині, купуватимуть ті самі клієнти, що раніше придбавали його у Швейцарії, а також плануємо розширювати їх перелік.

— Як, на вашу думку, вплине поява нової технологічної лінії на підприємство в цілому?

— Все нове, що з'являється на підприємстві, йде йому на користь: збільшується асортимент, зростають продажі, зберігаються робочі місця і з'являються нові. Фабрика розвивається і підсилює свої позиції на ринку.

Коли виробництво крепованого паперу запрацює, ми отримаємо додатково півтори-дві тисячі тонн паперу, а якщо трохи помріяти, то паперу, виготовленого і скрепованого тут, на нашому підприємстві. Це пряма вигода і розвиток, а також додаткові прибутки.

— І останнє запитання: а коли в Малин буде перевезено другу машину?

— Згідно з нашими планами це має відбутися на початку травня. Але дуже багато буде залежати від того, наскільки добре і швидко ми освоїмо крепування паперу на першій машині.

На знімку: *менеджер з проектів* ***WET*** AG *Крістіан Бродбек, начальник конструкторського бюро Олександр Лепак та керівник проекту — інженер-технолог Богдан Залітайло біля крепувальної машини.*

Не просто фрезерувальник, а майстер своєї справи

Фрезерувальник Сергій Шпак працює на фабриці вже 25 років. Він поправу вважається одним із кращих працівників ремонтно-механічного цеху, бо ж майстерно володіє технікою роботи на всіх фрезерних верстатах. Та головна заслуга Сергія Вікторовича у тому, що він єдиний, кому до снаги управляти найскладнішою і найгабаритнішою багатофункціональною установкою із гідравлічним приводом — поздовжньо-фрезерним верстатом 6М610Ф11.

Верстат неновий і доволі специфічний, працює в ручному режимі. Лише для того, аби увімкнути агрегат, потрібно запустити чотири двигуни. А в процесі роботи слід і на важелі вчасно натискати, і за температурою металу стежити, і при цьому ще й чітко уявляти образ майбутньої деталі у тривимірній проекції. Усі рухи фрезерувальника мають бути скоординованими і акуратними, адже найменша похибка може призвести до непоправного дефекту. Почасти це ювелірна робота, адже тут важливі кожна сота міліметра і кожен градус, бо ж готова деталь має бути точнісінько така, як зображено на кресленні.

В умілих руках Сергія Вікторовича заготовки із металу і оргскла перетворюються на найрізноманітніші деталі або ж на великогабаритні частини складних механізмів. Приміром, зовсім недавно проводилися роботи з розширення сіткового валу для ПРМ-16, ремонтники, а з поміж них і Сергій Шпак, продемонстрували високий технічний рівень та змогли зекономити значні кошти для підприємства. Велика частка робіт виконувалася саме на тому великому верстаті, яким керує Сергій Вікторович.

Майстерність чоловіка відзначали неодноразово, і кожна відзнака для нього пам'ятна. Це і сервіз на 12 персон з нагоди 135-річчя фабрики, на якому викарбовано надпис «Кращому фрезерувальнику», і пожовклий від часу випуск «Паперовика» за 1991 рік з його фотографією на першій сторінці, і почесна грамота з нагоди 20-річчя безперервної і сумлінної праці. Цього року Сергій Вікторович відзначає вже чвертьстолітній робочий ювілей, чим не привід дізнатися про нього більше?

Народився Сергій Шпак у Малині. Коли йому виповнилося два роки, батьки розлучилися, і разом з мамою він переїхав до Кизилорди (Казахстан). Через кілька років (хлопець саме закінчив шостий клас) сім'я повернулася на Батьківщину. Після отримання атестата Сергій вступив до житомирського училища, де здобув професію токаря-розточувальника. Кілька років працював у Харкові, 1984 року приїхав до рідного міста. Спочатку влаштувався на «Прожектор», згодом — на паперову, де кранівницею, а згодом працівницею теплиці, була його мама, Ніна Трохимівна. Сергій Григорович починав токарем-розточувальником, а пізніше вивчився на фрезерувальника і відтоді працює саме за цією професією.

У 25 років його забрали в армію, і хоч вдома лишалася вагітна дружина, «відкосити» навіть не думав. Чесно відслужив два роки і повернувся. Зустрічали чоловіка не лише мама і дружина, а й синок Володя, якому на той час виповнилося півтора роки. А ще за два роки лелека приніс у родину Шпаків дівчинку Аліну. Діти виросли і вивчилися, обоє одружені, мають вищу освіту. Володимир виховує донечку і вже чотири роки трудиться на ДП «ВМІК». Аліна ж тільки-но закінчила Національний університет харчових технологій. Радіє Сергій Вікторович кожному їхньому успіху, тільки, на жаль, не може розділити цю радість із дружиною, бо кілька років тому її не стало.

Кожен, хто знає чоловіка, каже що в нього золоті руки. Все, що зламане, можна полагодити, — говорить він сам. Майструвати, лагодити, ремонтувати і давати друге життя безнадійним здавалось би речам — улюблене заняття Сергія Вікторовича. Коли його Аліна у дитинстві щось ненароком нівечила, завжди упевнено казала: «Тато відремонтує!», і тато ремонтував: меблі, міксери, пральні машини, праски — для себе і для друзів. А ще клав кахлі і підлогу, штукатурив стіни і відкоси, прокладав труби і готував смачні страви.

Його терпінню і витримці можна позаздрити, а життєрадісності — порадіти. Приємно зустріти людину, яка своєю щоденною працею надихає колег працювати ще краще і разом приносити користь рідному підприємству. Так тримати!

ПАПЕРОВИК

ГАЗЕТА МАЛИНСЬКОЇ ОРДЕНА ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ПАПЕРОВОЇ ФАБРИКИ ІМЕНІ 50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Заснована 1 березня 1957 року ◆ № 29 (241) ◆ П'ятниця, 19 липня 1991 року ◆ Ціна 1 коп. ◆

НА ЕКОНОМІЧНІ ТЕМИ

РАДІТИ РАНО

ДО ПІДСУМКІВ РОБОТИ ФАБРИКИ В ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧІ 1991 Р.

Г. БЕРЕЗОВСЬКИЙ, начальник планово-економічного відділу.

Сергія Шпака знали на нашому підприємстві ще до його служби в армії — він трудився в ремонтно-механічному цеху. Швидко пролетіли армійські зими і весни, і ось уже два роки він знову в рідному колективі.

Працює С. Шпак фрезерувальником, справу свою знає, тож відгукнуться про нашого товариша як про одного з кращих молодих спеціалістів.

До честі колективу РМЦ, таких сумлінних, знаючих працівників тут немало. Але в серці нас Сергій вирізняється надійністю, безвідмовністю в роботі.

На знімку: Сергій Вікторович ШПАК.

Фото А. Харитончука.

(Матеріал про колектив ремонтно-механічного цеху

Товариство підтримує і футболістів, і судномоделістів

Наше підприємство відгукнулося на прохання спілки ветеранів Афганської війни і посприяло у проведенні традиційного турніру з міні-футболу «Пам'ять», який був присвячений 27-й річниці виводу радянських військ з республіки Афганістан.

На виділені кошти (це близько 9 тисяч гривень) було придбано призи для переможців і учасників змагань: спортивну форму, кубок, м'ячі та солодощі.

Цього разу на поле вийшли футболісти 2003 року народження. Найкращою з-поміж п'яти міських команд виявилися команда школи №1 — вона посіла перше місце, друге — ЗОШ №4, третє — ЗОШ №5.

Також товариство надало благодійну допомогу судномодельному гуртку Центру науково-технічної творчості у розмірі 9 тисяч гривень для придбання запасних частин і деталей для виготовлення моделей суден.

На знімку: *переможці та організатори турніру.*

Влаштували екскурсію для школярів

Майже півсотні дев'ятикласників ЗОШ №4 разом зі своїми вчителями-наставниками Людмилою Кириченко та Лесею Юкал у супроводі досвідченого працівника товариства — інспектора з кадрів Ірини Єнько — відвідали виробничі підрозділи ПАТ "ВАЙДМАНН-МПФ" та ДП "ВМІК". Навчальні плани з географії та хімії передбачають ознайомлення учнів з діяльністю місцевих підприємств та з технологією виробництва паперу відповідно. Отож одним пострілом вбивали двох зайців.

У цеху №6 відвідувачів зустрів його начальник Олександр Ковальчук, який детально розповів про всі стадії виробництва електроізоляційного картону. Потім учні побували у ДП "ВМІК", де за екскурсовода виступив начальник виробництва пресованих кілець та захисних ковпачків Анатолій Приймак. Діти побачили, як із електроізоляційного картону вирізають заготовки майбутніх ізоляційних компонентів, зволожують їх та пресують, а потім передають обробникам, в умілих руках котрих заготовки стають готовими деталями.

Завершальним пунктом програми став цех №5, з роботою якого гостей знайомив інженер-технолог Дмитро Заїка.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ "МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА–**ВАЙДМАНН**".
Засновник і видавець — ПАТ "МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА–**ВАЙДМАНН**".
Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.
Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.
Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com
Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф.163.
Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «**ПАПЕРОВИК**», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.
Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «**ПАПЕРОВИК**».